

Bánk József: *Fegyelem és kegyelem*. Szent István Társulat, Budapest 1973, 606 o.

Dr. Bánk József váci megyéspüspök vastos és tartalmas könyvet ad a katolikus szülők és nevelők kezébe. „A könyvcím egyben program is — olvassuk a bevezetőben. — Nem tekinthető ezért egyszerű „idézetek tárának”, hanem iránytű kíván lenni, amely elő-előszedve alkalmas arra, hogy eligazításhoz segítsen életünk bizonytalanságaiban. Tehát nem annyira megoldás, mint inkább megoldáshoz segít.” A kötet 5000 mondást, idézetet tartalmaz, amelyeket a szerző két nagy ciklusba csoportosít. Az első rész az élet sodrában küszködőknek ad eligazítást; a fegyelmezés és a fegyelmezettség alapelveit tükröző életbölcsestől kínál fel egy csokorra valót. A kegyelem a természetre épít, de csak a fegyelmezett, önmaga belső harmóniájáért napról-napra szabadságharcot folytató emberben hoz gyümölcsöt. Ezt az igazságot olvashatjuk ki a gyűjtemény második részéből: *Kegyelem a világ zajában*. Azt illusztrálja, hogyan szólal meg Isten hívó vagy intó szava mindennapi életünk eseményeiben, kísértéseiben, a szenvedésben és testvéreink által; ugyanakkor rámutat azokra a végtelen távlatokra, amelyek a kegyelemből élő ember előtt megnyílnak. — Bánk József egyforma otthonossággal mozog az egyházatyák, az antik, a klasszikus és a modern szerzők írásai között, hozzáértő kézzel válogat a lelki és szépirodalomban, arányosan idéz a magyar és más népek leszűrte életbölcsesté-irodalomból. Nem feledkezik el a zsinati dokumentumokról és a legújabb teológiai alkotásokról sem. Sajnos, sok helyütt hiába kerestük egy-egy mondás szerzőjét, ill. a forrás megjelölését. Ezt a hiányt azonban feledtetni a tematika gazdagsága, a válogatás sokoldalúsága. Úgy érezzük: a szerzőnek az a szándéka, hogy további reflexióra, elgondolkozásra készítessen azok élettapasztalata nyomán, akik már megharcolták a maguk szabadságharcát. — Az értékes gyűjteményt Dr. Biró Bertalan: *A közmondások irodalma c. tanulmánya*, valamint név- és tárgymutató egészíti ki.

M.E.

K é z e n f o g v a . *Imakönyv papjainkért*. Összeállította Lukács Klára. Detti, Róma 1971, 352 o.

A hívők imája egyik főtámasza a hivatásoknak, a kitartásnak, a szép papi életnek. Egyéni buzgóságából, de sokszor közösségi formában is sokfelé él ez a tudat és virul a gyakorlat: imádkoznak a hívek papjainkért. Nagy segítséget jelentett ehhez annakidején P. Hunya Dániel kis füzete: „A nyáj a pásztorért.” Ennek hagyományát folytatja, de zsinat-utáni lelkeséggel, az új imakönyv. Akár magánimára, akár közös templomi vagy családi ájtatosságokra bő anyagot ad.

A tanító, meditációs részek a Szentírásból, az Egyház hivatalos tanításából (pápai megnyilatkozásokból, zsinati dokumentumokból), szentek, nagy emberek megnyilvánulásából vannak összeállítva. Ezeket még mi papok is haszonnal forgathatjuk, amikor hivatásunkról elmélkedünk, vagy beszélni készülünk róla. A hívőknek pedig kész kincseshánya, maguk okulására, mások felvilágosítására, hiszen ezek a kérdések igen gyakran szőnyegre kerülnek, tanult és egyszerű körökben egyaránt.

Az imádságos részben majd minden körülményre és szükségletre, a legkülönbözőbb lelkialkatú emberek igényének megfelelő formában, bőséges választékot találnak azok, akik akár alkalomszerűen, akár rendszeresen imádkoznak papjainkért. Szentírási imádságok váltakoznak ismeret nagy imádkozók és névteleneke szövegeivel.

A teljes odaáldozás, felajánlás — erről a könyvecske utolsó részében van szó — nem mindenki hivatása. De annyit mindenki megtehet és meg is kell tennie, amennyire a kegyelem indítja.

Adjuk híveink, az imádságos lelkek, papszülők és rokonok kezébe. Vegyük kezünkbe mi magunk, papok és imádkozunk magunkért, imádkozunk egymásért. Mert Isten kegyelme mindent megtehet. De azt kérni kell.

Békési István